

ZPRÁVODAJ

52. JIRÁSKOVA HRONOVA

CELOSTÁTNÍ PŘEHLEDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ
PORÁDANÁ V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1982
NA POČEST 65. VÝROČÍ VELKÉ ŘÍJNOVÉ SOCIALISTICKÉ REVOLUCE
ČERVENEC 1982

Divadelný súbor DK ROH z Handlovej se představí v Jiráskově Hronově celkem třikrát — první zdařilé, ale zároveň „předpremiérové“ vystoupení mají členové souboru za sebou a dnes od 16.30 a 19.30 hodin je čekají již přehlídková představení před bedlivými zraky poroty, v níž zasedá i autor dramaturgie předlohy Aloise Jiráska „Bitva u Lučence“ dr. Anton Kret, CSc. Včera po vystoupení vytvořili handlovští ochotníci čelo průvodu, který se zapálenými pochodněmi (někteří z nich pochodně neměli, neboť třímali v rukou cepy a jiné dobové rekvizity) mířil do Jiráskových sadů, kde byl slavnostně zapálen Oheň přátelství.

DNEŠNÍ PROGRAM 52. JH

9.00 Zahájení Klubu mladých divadelníků
15.00 Koncert dechové hudby SZK ROH Č. Kostelec
15.30 Setkání oficiálních hostů
16.00 Slavnostní zahájení 52. JH
16.30 DS Handlová: Bitva u Lučence
17.00 Tisková konference
18.00 Uvítání odborné komise a krajských metodiků
18.30 Vítání souborů: Karlovy Vary, Česká Třebová
19.30 DS Handlová: Bitva u Lučence
20.00 Taneční zábava
21.00 Film: Babička
21.00 Taneční zábava
21.30 Beseda se souborem

Velký Dřevíč
náměstí
MěstNV
J. D. schodiště
J. D.
pracovna Odb. komise
pracovna Odb. komise
J. D. schodiště
J. D.
koupaliště V. Dřevíč
sady A. J.
Slávie
Klub J. D.

DIVADELNÍKOM Z HANDLOVEJ IDE O AKTUÁLNE DIVADLO

Režisér handlovské inscenácie Martin Prášek nám o prípravách inscenácie Bitky pri Lučenci, o výbere textu ako aj o hereckej práci súboru povedal nasledovné:

Môj záujem o česko-slovenské kontakty od najstarších čias bol sprievodným znakom môjho detstva a dospievania. Slovenské divadelné ochotnícke súbory mali voči dramatickému odkazu Aloisa Jiráska piétny postoj a aj z tohoto pohľadu sa Jiráskove hry na Slovensku pomerne málo inscenovali. Dramaturg SND dr. Anton Kret nás svojou dramaturgiou Jiráskov-

ho románu Bitka pri Lučenci presvedčil o aktuálnosti odkazu Jiráskovho diela a presvedčil súbor o divadelnej mobilnosti svojej dramaturgie Jiráskovho textu. Z Jiráskovej trilógie Bratstvo si dr. Kret vybral Bitku pri Lučenci, ktorá na jednej strane dokazuje nezmyselnosť vojnového besnenia a na strane druhej ukazuje na koreň česko-slovenskej vzájomnosti. Zaujali ma postavy kupcov, ktorí zneužívajú všetko možné pre uplatnenie svojho koristníckeho útlaku chudobných vrstiev. Bolo mi jasné, že Jiráska nie je ľahké inscenovať na javisku a myslel som, že vodítkom v mojej režijnjej práci budú okrem iného silné osobné zážitky z filmu o poslednej obeti druhej svetovej vojny v Prahe, ruskom červenoarmejcovi, ktoré vo mne zanechali veľmi silný dojem. Preto som sa snažil v silnej umeleckej skratke podať obraz nezmyselného vraždenia, ktoré aj dnes nás všetkých ohromuje denne z televíznej obrazovky (zábery z Bejrútu). Tri roky usilovnej práce a spolupráca so scénografom Vl. Suchánkom a dr. Dušanom Holým v hudobnej zložke priniesli svoje ovocie. V práci s hercami boli spočiatku veľké problémy najmä v diskusii o estetickom zaradení celej inscenácie a jej celkovom hudobnom zakomponovaní. Aj tu nám veľmi pomohol dramaturg dr. Kret, ktorý nám sprostredkoval zájazd do Sovietskeho zväzu na divadelné inscenácie popredných sovietskych divadiel. V Moskve sa nám otvorili doslova oči a povedali sme si, že divadlo už musíme robiť po novom, vzdať sa zaužívaného psychologického klišé a svojbytným divadelným znakom, prostriedkami syntetického divadla umocňovať myšlienkové posolstvo divadelného textu. V podmienkach nášho súboru v Handlovej sa nám to podarilo aj vďaka porozumeniu celého súboru, ktorý pochopil, že radosť z hľadania nového divadelného výrazu je nevyhnutne potrebná a prinesie svoje ovocie.

(pokračovanie na str. 4)

1/82

Ohlas ideí vybudovania českého Národního divadla

Myšlienka vybudovania českého Národního divadla sa sledovala na Slovensku od jej zrodu s veľkými sympatiami. Jej prvým odobrovateľom bol Ľudovít Štúr, ktorý už rok pred ustanovením Spoločnosti pre vybudovanie divadla privítal správu o tom, že Česi dosiahli povolenie postaviť si divadlo. „Vystavte si něco pěkného“ — píše v listě Josefovi Václavovi Staňkovi (13. VI. 1845) — „a zjednejte si nějakou znamenitou společnost a budeme my též od sud po železnici k vám do divadla chodivati... S velikou zvědavostí každou nejmenší správu o pokusích tohoto díla očekávati budeme.“

Povolenie výstavby divadla komentoval Štúr časopis Orol tatranský takto: „... My sa z celého srdca tešíme, že dovolila milostivá vláda zbratrenému kmeňu českému taký prostriedok, ktorý istotne sa veľmi otuží a rozšíri národnosť česká.“

V marci 1851 vydal Sbor pre

zriadenie Národního divadla v Prahe pod predsedníctvom Františka Palackého „Slovo úprímným přátelům národu českého“, v ktorom sa zdôrazňoval cieľ budovania divadla - zblíženie usediacych slovanských kmeňov na severe Rakúsko-Uhorska. Toto vyhlásenie uverejnili aj Slovenské noviny a súčasne ohlásili začatie zbierok na Slovensku: výzvu redaktora Daniela Licharda na všemožné podporovanie tejto akcie, Slovo k rodákum strany pražského divadla. „Národní československé divadlo v Prahe týka sa i nás, rodáci a to snad více, nežby se mnohý úzkosrdečný Slovák na první pohled domníval. Znáte, že si Maďarstvo své národní divadlo sněmovným zákonem vynutilo. My všecí, Maďari, Nemadari, byli sme přinuceni přispěvek na každou osobu složiti, a na vděk našich slovenských tisíců provozovala se ku posměchu bájka o „bílém koňovi“ na tomže divadle. Teraz máme příležitost nenuceně, dobrovolně přispěti k divadlu slovanskému. Nehovortěž nám: „já se sotva kdy do Prahy dostanu,“ nač bych tedy měl jen i groš vydati na něco, z čehož nemám užitku“. „My sme Slováci, co nás tam do Čechů a divadla jejich!“ „Odpovídáme: opona slovenského divadla štiavnického jest okrášlena obrazem Prahy, jakoby na prorocké znamení toho, že stálé divadlo v Praze bude i na Slovensku mocně probuzovat tuto stránku života uměleckého.“

Redakcia Slovenských novín otvorila zbierku venovaním desať zlatých, v ktorej sa nehľadelo — ako zdôraznil Lichard — na veľkosť obetí, ale na úprimne podanú bratskú ruku.

Aj redakcia Slovenských pohľadov vyhlásila, že „vďaka príjme, poistí a do Prahy zašle slovenské obete na českú divadlo v Prahe“. Bratskú ruku začali podávať z rôznych kútov Slovenska: ozvali sa vlastenci z Trnavy a okolia, finančnú a morálnu podporu posielajú breznianski ochotníci, ktorí z iniciatívy Mikuláša Štefana Ferienčíka venovali na výstavbu divadla 20 zlatých z predstavenia, zahraného na tento cieľ. Josef Němec oznamuje, že v Banskej Bystrici sa zozbierala značná suma, ktorá sa ešte „o mnoho zvýši, ponevác tamejší důstojný p. biskup Moyses zamýšľa medzi duchovenstvom k tomu samému cíli sbírku uspořádat“. O štyri mesiace poslali z Banskej Bystrice do Prahy 180 zl., ktoré sa pozbierali pričinením stoličného prednostu Trojana. „... největší částkou přispěl... Moyses, který se při každé příležitosti jako věrný syn Slavie se svou obětavostí a svým ušlechtilým myšlením pro vše dobré a lidu milé vynácuje.“

Janko Král prišiel r. 1852 v Slovenských novinách s výzvou k slovenským evanjelikom, aby činom, vo forme dobrovoľných príspevkov pomohli budovať Národné divadlo v Prahe.

Českí vlastenci a české časopisy, vyslovujúc Slovákom poďakovanie za ich pomoc, vyhlasovali budúce Národné divadlo za spoločný chrám Thálie oboch národov. „Díky vám, stateční Slováci, za vaše úprímné bratské smýšlení. Tento budoucí vlastenecký pomník bude i jmění vaše.“

Skrátene — z knihy Kapitoly z dejín Slovenského divadla — napísal Ladislav Čavojský.

Mezi největší překvapení loňského 51. Jiráskova Hronova patřila bezpochyby hra A. Casony „Jitřní paní“ v nastudování členů Náchodské divadelní scény při Náchodském kulturním středisku, kteří tak po letech naprostoého klidu vrátili náchodské ochotnické divadlo opět na scénu.

Úspěšným vystoupením v Jiráskově divadle však „Jitřní paní“ neodešla jako tomu je v závěru této hry, ale vydala se na cestu po východočeských městech nejen v rámci okresu. A tak viděli „Jitřní paní“ i diváci

Po jitřní paní přišel kůň

ci v Týništi nad Orlicí, Čáslavi, Vamberku, Úpici, Hořicích, Rtyni v Podkrkonoší, v Holicích v Čechách atd. Celkem dosáhne v Čechách atd. Celkem dosáhla tato hra od premiéry 3. prosince 1980 do dubna letošního roku 21 repríz, což jen dokresluje úspěšné tažení této hry po scénách jevištích v širokém okolí a ke oceněním i hereckou a zejména režiijní práci mladé debutující režisérky L. Šmídové, pod jejímž vedením soubor „Jitřní paní“ nacvičil.

Pěťadvacátého května 1982 uvedla Náchodská divadelní scéna při NKS další premiéru — tentokrát současně hry Jiřího Šotoly „Možná je na střeše kůň“ opět v režii L. Šmídové. Premiéra potvrdila, že úspěšnost „Jitřní paní“ nebyla náhodná a že se soubor dokáže dobře „zorientovat“ i v současném tématice, v nelehkém vyjádření lidského stáří a jeho přirozené touhy být okolnímu světu užitečným. Také tuto hru čeká po „prázdninách“ cestování, neboť se s ní Náchodská divadelní scéna představí např. při Týništském divadelním podzimu či Polických hrách. Každopádně vysoko nasazenou laťku se podařilo nejen udržet, ale i o další stupínek posunout směrem

Oheň priateľstva

Ako už tradične býva zvykom po úvodnom predstavení 52. JH sa pobrali členovia súboru z Handlovej ako aj ostatní priaznivci ochotníckeho divadla z celej ČSSR do Jiráskových sádov, aby boli svedkami založenia Ohňa priateľstva. K prítomným prehovoril predseda ZDOS [Zväzu divadelných ochotníkov na Slovensku] Ján Melek, zaslúžilý pracovník kultúry. Vo svojom príhovore okrem iného povedal: „Ochotnícka umelecká činnosť žije medzi ľuďom oboch našich národov od nepamätí. Ochotnícke divadlo zobralo v historickej minulosti našich národov veľmi významné úlohy a funkcie. Bolo zdrojom ľudského sebauvedomovania v časoch najťažších. V súčasnosti mu pripadá veľmi zodpovedná sociálno-spoločensko-vedomovacia funkcia, aby sme vecnejšie a zápalistejšie chápali a podporovali riešenie sociálnych problémov ľudstva na zemeguli, aby sme čo najveľementnejšie podporovali boj za mier na celom svete. Uvedomujeme si pritom, že žiadna hodnota nepadá ľuďom do lona bez ich vlastného pričinenia. Takýto duch a takéto úsilie nech nás aj naďalej spája. Nech dá tohtoročnému aj ďalším Jiráskovým Hronovom i Roku českého divadla puncťovitosť, nadšenia na čo najvyššej úrovni. Tento duch nech večne spája národy a zabezpečí im život, aký si na základe takéhoto diela zaslúžia.“

Co nového ve Vašem kraji?

(Za hl. město Praha odpovídá Milan Vyskočil, předseda pražského výboru SČDO.)

Specifikum pražského ochotnického divadla je poněkud odlišná od ostatních krajů, zejména proto, že v Praze je velké soustředění profesionálních divadel, kterým ochotníci obtížně konkurují. Přesto se v podivem, že v hl. městě působí aktivně více než 20 souborů, které mají svůj sálý okruh diváků. A nemalý. Především jsou to soubory z velmi mladých ochotníků, hledající svůj osobitý ráz a principy moderního divadla.

S těmito soubory se setkáváme na pravidelných přehlídkách celovečerních inscenací. Záměrem činnosti je seznámení veřejnosti s nejlepšími produkci amatérské práce. Vedle toho máme v Praze řadu sou-

borů, které orientují svou činnost na divadlo pro děti a mládež. Vyvrcholením je pak každoroční přehlídka nejlepších inscenací, pořádaná pod heslem „Divadlo dětem“. Přehlídka je zároveň konkursem pro národní přehlídku v Ostravě. V tomto případě můžeme s potěšením konstatovat, že pražské soubory obstály vždy úspěšně: každý rok tu má Praha svého zástupce a získává ocenění.

Poněkud smutnějším jevem je návštěvnost. Zabýváme se neustále tímto problémem v PV SČDO i na poradním sboru, ale řešení zůstává otevřené. Jedinou novinkou případu je časové rozložení přehlídek. V budoucích údobích se přehlídky bu-

dou konat začátkem roku se zámerem výběru pro JH, zatímco přehlídky pro děti a mládež přesouváme do podzimního období.

Při této příležitosti musíme také poděkovat KDP hl. m. Prahy za jeho velmi účinnou pomoc, protože jen za jeho spolupráce lze všechny naše záměry realizovat.

Další z akcí, které pořádá SČDO ve spolupráci s KDP, je soutěž monologů a dialogů o „Pohárek SČDO“; její systém je dvoustupňový, [krajská kola a národní kolo v Hlinsku]. V národním kole pražští účastníci slavili svoje úspěchy, což svědčí o tom, že se v našem hl. městě snažíme produkovat dobré divadlo a poctivě pracovat.

(Pokračování příště)

Lístky, nemáte náhodou lístky? To je jedna z prvních otázek každého návštěvníka Hronova. A v distribuci vstupenek soudruh František Vlach jako i jiná léta pokrčí rameny: „Snad bych něco dal dohromady tak na tři čtyři představení. Ale na všechno? Ptejte se během příštích dnů. Možná někdo něco vrátí“.

A opět jako na předešlých Hronovech je od distribuce jenom krok k burze vstupenek.

Již 15. července bylo došlých objednávek více než byli pořadatelé schopni pokrýt. Někteří zájemci o večerní představení museli být přesunuti na odpoledne. Lístků se však přesto nedostávalo.

Nemáte lísteček?

Na „Třináct vůní v provedení České Třebové jich scházelo 123, na Příběh koně, Guločku a Neklidné stáří něco pod stovku a na Mušketýry po dvaceti letech a Kapku rosy dokonce přes 200.

Je až s podivem, kde se všichni ti zájemci berou, vždyť lůžková kapacita Jiráskova Hronova je 750 a divadlo pojme na jedno představení 455 osob. To znamená, že by stále ještě 150 vstupenek mělo zbývat. Avšak opak je pravdou. Vstupenek je stále málo.

Proto oragnizační štáb zařadil na dvě nejžádanější inscenace — Petrovovy Mušketýry po dvaceti letech a Müllerovu Kapku rosy — dvě noční představení, na které je ještě možno získat lístky v distribuci vstupenek. Kromě nich jsou vstupenky ještě na Třináct vůní v provedení Karlových Varů a na Svatbu s Kohútem. Avšak pospěšte si, neboť kdo přijde první, má VSTUPENKU! —ak—

Zlatá svatba Ladislava Lhoty aneb Půl století s Jiráskovým Hronovem

Ne nechce se mi skutečně věřit, že je tomu už 50 let co jsem poprvé seděl, pro mne tehdy v posvátném hledišti JD a zhožně sledoval představení na jevišti s hrdým nápisem „U nás“ na portále i jmény Jiráskových divadelních her nad jednotlivými lůžky.

Ty prvé ročníky JH byly pro M. Broušila obstatl tu v Hronově mne, vesnického kantůrka, vždycky velkými svátky. Tady jsem vlastně poprvé uviděl velmi hodnotná představení ochotnická, vrcholící vědy tzv. celostátním představením některé z Jiráskových her. V něm účinkovali většinou vybraní ochotníci hronovští v střídajících se režích významných ochotnických pracovníků M. Lederera, O. Minaříka, V. Zimy aj. V jednom z těchto jsem si vlastně poprvé také zahrál a to v Jiráskově Geru v r. 1946 v režii Fr. Smažky postavu Tietmara. Celkem jsem hrál v Hronově osmkrát a jedno představení jsem také režíroval a to v roce 1951, kdy se poprvé zúčastnily JH soubory JZD. Byla mi tehdy svěřena Vojnarka souboru JZD Nová Ves u Paky a podle tehdejšího hodnocení i kritiky a samotného A.

Jak probíhaly letošní mezikrajové přehlídky? Na tuto otázku by se dalo odpovědět vlastně jedním slovem. Dobře. Jak ostatně jinak! Ale to by nejspíš širokou obec amatérského divadla, která se letos sjela (a sjíždí) už po dvaapadesáté do Hronova, jistě neuspokojilo. Tedy alespoň ve stručnosti o jednotlivých týdnech, které byly letos tři a konaly se ve městech Úpice, Krnov a Prachatic. Je třeba ještě připomenout, že některá představení, která se nevešla do výběru těchto tří přehlídek, navštívila porota zvlášť, jako vodňanskou inscenaci Petrovových Mušketýrů, kterou Prachatictí z provozních důvodů nemohli zařadit do programu po několika letech opět obnovené přehlídky O štít města Prachatic. Výsledek přehlídek a výběru poroty už vlastní čtenáři znají — tvoří totiž českou část 52. Jiráskova Hronova va. Tedy znají v tomto okamžiku alespoň titulově. O inscenační úrovni se budou moci přesvědčit. Ale již předem lze říci, v porovnání s ročníky minulými, že jejich inscenační úroveň v mnohem převyšuje představení, která jsme na Hronově v posledních třech letech z české produkce viděli, a pokud třeba nikoliv, dominující kvalita některých jiných divadelních složek (např. dramaturgie) vyžaduje v rámci celkové skladby 52. JH jejich některé další drobné inscenační nedostatky. Slovo nedostatek berte prosím pouze hypoteticky, protože to, co se zdálo při mezi-

krajovém výběru nedostatkem, už dávno nedostatkem nemusí být, protože všechny soubory jistě na inscenacích dále pracovaly po oznámení že jsou vybrány na Hronov jistě o to intenzivněji. Vcelku tedy porota shledla na čtyřicet představení, která byla navržena jednotlivými Krajskými kulturními středisky.

Objektivně lze říci, že nejlepší úroveň měla mezikrajová přehlídka uskutečněná v Prachaticích. Nejenom zcela novým a okouzlivým prostředím čerstvě adaptovaného Městského divadla, ale především díky vzácné vyrovnanosti na vysoké úrovni. Vítěze (nebo přesněji nositele X. putovního štítu města Prachatic) — karlovarský soubor D3 OKS — s inscenací Schmidtových Třinácti vůní uvidí konec konců návštěvníci Hronova sami v rámci jižního dramaturgického experimentu, který (snad mi dramaturgická rada letošního Hronova promine tu indiskretnost) se důvěrně nazývá Dvaapadesát vůní.

Krnovský Divadelní máj, kterému letos vytvořit vedle svého vlastního poslání i podmínky pro jednu „mezikrajovku“ objevil pro Jiráskův Hronov Kapku rosy vítkovického souboru. Zvláštní je, že před dvěma lety, kdy bylo krnovské divadlo v opravě, byly podmínky pro mezikrajový výběr v Severomoravském kraji příhodnější než letos, a to i přes skutečnost, že předloni bylo třeba mezikrajovku složitěji organizovat do divadel bruntálského okresu. Co však nebylo letos, může být za

dva roky. I tak je třeba krnovským poděkovat za velice solidní podmínky pro práci národních porot.

Na konec zůstává přehlídka v Úpici — festival současné angažované amatérské tvorby. Byla poznamenána třemi vrcholy — jedním z nich bylo představení českotřebovského souboru Třináct vůní (uvidí diváci v Hronově), druhým diskutovaná inscenace Hoře z rozumu domácího souboru (uvidí diváci ve Svitavách na Národní přehlídce ruských a sovětských divadelních her — tedy s devadesátidvíti procentní pravděpodobností), a třetím brněnské představení Příběh koně (uvidí diváci v Hronově).

Dá se tedy říci, že letošní mezikrajový výběr v rámci svých možností soustředil na 52. ročník JH skutečně nejkvalitnější inscenace českých souborů a že při kvalitě souborů, navštěvujících Hronov ze Slovenska, může dojít letos ke skutečně zajímavé konfrontaci špičkových výsledků letošní produkce amatérského divadla v ČSSR s nejširší diváckou (ale i tvůrčí) obcí.

—ibu—

O čem se mluví...

Přišla jsem do ubytovacího střediska s prostou otázkou: kde budu bydlet? Protože vím, že jsou s tím vždycky starosti, tak jsem si pro letošek přivstala. Byla jsem však překvapena. Přesto, že jsem byla ve středisku velmi brzo, již v dopoledních hodinách, setkala jsem se s nebyvalým ruchem, který pracovnice Čedoku zvládaly s většími, tu s menšími zkušenostmi s československým amatérským divadlem, ale přesto na výbornou.

Ve středisku bylo rušno. Dotazy jen přely, objevovaly se známé i neznámé tváře; jeden se usmíval na druhého, objímali se lidé známí i neznámí, zkrátka přišel opět Jiráskův Hronov. Avšak před pultem někomu ztvrdly rysy. Já sama například jsem se již začala obávat, že nocleh nedostanu. Přesto jsem nakonec obdržela nocleh v soukromí, z kterého se nakonec vyklubal „čtyřlůžák“; pro mě naštěstí v těchto inzertovaných dvou pokojích spí pouze ženy. Jiní však to štěstí neměli.

Ale netrvějme na malichernostech! Existují lidé, kteří ubytování přikládají daleko větší význam. Např. jistý Otomar V. z Litoměřic si pro jistotu objednal ubytování přes dvě kanceláře Čedoku. Jednou z Litoměřic, jednou z Děčína. Byl však naštěstí prokouknut bdělými pracovníci Čedoku v Náchodě, a tak zbývá než doufat, že všichni budou spokojeně spát.

—AK—

(pokračování zítra)

[Dokončení ze str. 1]

A aké sú plány do budúcnosti? Režisér súboru Martin Prášek hovorí o hľadaní humoru a satirického pohľadu na svet. Súbor už našiel vhodnú predlohu — Tri jednoaktovky autorov zo Sovietskeho zväzu Zoščenka Jalunera a Lunačarského. Súbor z Handlovej nezabúda ani na svoju starú lásku k folklóru a ľudovej slovesnosti a pevne dúfa, že aj v tejto sfére nájde vhodnú predlohu na inscenovanie. Divadelní ochotníci z Handlovej majú silné umelecké zázemie, ktoré je zárukou ďalších úspechov na poli ochotníckeho divadla. Talentovaný režisér, kvalitný herecký materiál ako aj spolupráca s poprednými slovenskými scénografmi a hudobníkmi dáva predpoklady ešte väčších umeleckých úspechov v budúcnosti. mž

Co nového ve Vašem kraji?

(Za Východočechy odpovídá Mirka Císařová, metodička pro amatérská divadla Krajského kulturního střediska v Hradci Králové.)

„Bude asi vypadat podivně, jestliže odpovím, že nic. Ale není to z mé strany bezradnost, ani pohodlnost, ani vyhýbavá odpověď. Myslím, že jsme loňského roku na stránkách tohoto zpravodaje uváděli své plány ve Východočeském kraji dost podrobně. Tehdy toho bylo skutečně hodně nového. Zaváděný systém kategorizace amatérských divadelních souborů formulovaný v novém statistickém uspořádání, na něj navazující

systém vzdělávání, přehlídek i metodické pomoci. Náročné úkoly dané diferencovaným přístupem k souborům, jako hlavním předpokladu postupného zkvalitnění celé práce. To všechno vyžaduje v současné době dostatek času a klidu abychom mohli všechny předpoklady ověřit a všechny plány splnit. Dali jsme si na to dostatek času, když jsme své plány rozvrhli do období pěti let. A proto na tuto otázku odpoví-

dám letos takto jednoduše. Nového není nic. Chceme postupně uskutečnit všechno, co jsme uskutečnit chtěli, protože nám praxe postupně ukazuje, že výchozí předpoklady byly správné.

Ale kdyby snad přece jen bylo tohle málo, chtěla bych jen upozornit, že i v amatérském divadle je možné objevovat zdroje nové, tak jak to u nás v kraji začali dělat na Úpice, kde hledají nové prameny ve společenské aktivizaci souborů, čerpají při tom z lidových tradic míst okresu a vytvářejí tradice nové. Kdo zažil např. spontánní zahájení letošního úpického festivalu, zúčastnil se ochotnické benátské noci, stavby mostu přes řeku Úpu, velkolepé divadelní pouti atd., nebude o životnosti těchto zdrojů jistě pochybovat. To všechno však stojí za samostatný článek, který redakci upřímně doporučuji. Členů úpického souboru, který je iniciátorem všech těchto akcí, je v Hronově vždycky dost a rádi vám své poznatky sdělí“.

MÍSTO PRO ANKETU

JAK ZKVALITNIT ÚROVEŇ?

Valná většina pamětlivých čtenářů si jistě pamatuje z loňského roku, že se v hronovském Zpravodaji začaly ve větší míře objevovat tzv. anketní otázky. Snaha redakce je zcela jednoznačná — dát co největší prostor co nejširšímu okruhu čtenářů Zpravodaje (a tím vlastně i všem účastníkům z řad amatérského divadla) k vyjádření svého názoru na nejrůznější otázky stavu a vývoje amatérského divadla.

Také letos mluví redakce v tomto trendu pokračovat. Podobně jako loni rozhodli se její členové na své první pracovní schůzce určit si jisté generální téma průběžné ankety (vedle dílčích), jejíž jednotlivé příspěvky se budou objevovat na stránkách Zpravodaje po celý JH. Téma na letošní rok zní:

V čem vidíte možnosti zkvalitnění úrovně Jiráskova Hronova?

Tendence je jistě jasná — pokud hovoříme o zkvalitňování práce ve všech oblastech společenské výroby a práce (jak to konečně stanovují závěry všech posledních usnesení státních a stranických orgánů), je třeba hledat i rezervy nejvlastnější. —ibn—

1. Mám pocit, že na Hronově, (srovnáno třeba se Šrámkovým Pískem), vládne neujasněnost zásadních kritérií hodnocení: o co v zájmové činnosti především jde. Leckdy se opomíjí prvořadé hledisko rozvoje tvořivosti samotných amatérských tvůrců i tvořivého vyjádření se o světě na úkor suše uměnovědných kritérií. A výsledkem

je, že leckdy přetrvává „prvopublikánské“ osvětářské zacílení.

2. Není jen věcí Hronova, ale i do něj se promítá vágnost v rozlišení toho, co se nazývá netradičním autorským divadlem či současnými malými jevištními formami, či jakkoliv jinak, a co má svou „Mekku v Písku“. Kdyby taková diferenciační práva existovala, ukázalo by se asi, že styčných bodů je víc než se zdá a že jmenovatel je jediný: působnost vzhledem k současnému divákovi — 1982. Pak by asi (a dovoluji si tu k tomu, co jsem napsal pod bodem 1.) nemohlo dojít k tomu, co leckdy zdá na Hronově být měřítkem nejhlavnějším — k nahlížení na inscenace a jejich hodnocení jen, či především z hlediska „hereckého talentu“. Neboť moderní divadlo je divadlo je divadlo kolektivní, totální a autorské.

3. — a za poslední v tom směru: k zkvalitnění nejen JH, ale veškerého amatérského divadelního hnutí, na němž je JH závislý jako jedinec na společnosti, by přispěla možnost pravidelného a reprezentativního srovnání s ostatními obory: současným moderním loutkářstvím, netradičním divadlem. Prostě to, co mají na Slovensku v podobě každoroční Zlaty. Tu JH jistě suplovat nemůže. Ale mohl by přinášet alespoň jednotlivé impulsy v podobě hostů — vrcholných zástupců dvou, tří sousedních oborů. Abychom nežili v Hronově jak ve zkmavce izolovaní od ostatního světa laboratorním sklem. A aby nás ten svět nepředběhl — a třeba pak neodložil do muzea.

Luděk Richter,
Paraple Praha

Mám-li opravdu vypadět to, co si myslím, pak musím říci jedno, vlastně položit zpětnou otázku, i když vím, že odpovídat na otázku otázkou se nemá — nemyslete, že u nás jde vždycky všechno tak nějak složitě?

Abych to vysvětlil; u nás se pořád, když se něco dělá dobře, začne vymýšlet, jak to udělat ještě lépe (to přímo programově), a tak se kolikrát stane, že vlastně věc, která jde sama o sobě dobře, je dovedena námi samotnými do slepé uličky neustálým „povinným“ vylepšováním a zdokonalováním. Až teprve začneme zkoumat věc od samotného začátku, a stane se, že kolikrát tak pak vlastně objevujeme objevné.

Proto bych rád viděl možnosti zkvalitňování JH s jistými obavami, budme rádi, že je.“

Petr Markov,
Bezděkovce u Nepomuka
DS Jan Nepomuk Štěpánek

MENU NA LÍSTKY

Nejen duševní potravou je člověk živ, a tak upozorňujeme všechny účastníky, a tím pádem i strávníky 52. Jiráskova Hronova, že přidělené poukázky na stravu platí ve všech provozovněch podniku Restaurace Náchod — v Hronově to jsou tedy Modrá hvězda, Pražsko, Sokol, Radnice atd., v Náchodě pak hotely Beránek, Hron, Itálie, Zámecká restaurace atd. Tradiční baštou konzumace „bašty“ bude Střední odborné učiliště ČSSD v Hronově, v jehož jídelně budou platit také zmíněné stravenky a budou zde připravovány i snídaně, aby účastníci dopoledních programů, především diskusních klubů, nemuseli „trávit na lačno“.

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM 52. JH

9.00 Zasedání ústřed. poradního sboru pracovní OK pro amatérské divadlo ČSR

9.00 Pohovor OK a DS Handlová Klub J. D.

10.00 Uvítání zahraničních delegátů MěstNV

10.00 DS Karlovy Vary: Třináct vůní J. D.

13.30 DS Karlovy Vary: Třináct vůní J. D.

16.30 Taneční skupina Meteor Sady A. J.

MO SSM Č. Kostelec

17.00 DS Česká Třebová: Třináct vůní J. D.

18.30 Víťaní DS Brezno a Česká Lípa J. D. schodiště

21.00 Film: Císařův pekař Sady A. J.

21.00 Taneční zábava Slávie

21.30 Beseda se soukory: Karlovy Vary, Klub J. D. Česká Třebová